

UUT'T OLDE VODDEN

Wat was tat tõe slim duuster
In 't Vodden van weleer
en stille! Van gefluuster
Deen oew de oornde al zeer!
As tleep umtrent nieje moane
En de zonne onder was,
Koj nerges meer hèn goane;
Dan was 'tollemòle as dood.
Iej leepen dan zo in een plas
Of in een deepe sloot!
Bie winterdag dan was toew wat,
sOavens koj de deure neet uut.
Dan zat iej door moor op oe gat
Tiejn soms, zonder geluud.
Want toor was nog gin radio,
Dee was neet uut evonnen,
Gin televisie ok of zo
Woorj us noa luustren konnen.
Ging ie an de veurdeure stòan
Um oew us wat te vezetten,
Nee, door wast ok niks gedòan,
Allène ai goed opletten
Dan koj soms een heel ende vot
Wel us een hond heurn blike Wel us
een hond heurn blekken.
Moor zeen koj niks dat was zo rot
Dus waarj metène uut e kekken.
An d'achterdeure was tok niks
Door heurn ie hoas nog minder
Of tmog net wèen dat ter es fiks
Geschreew was van buurkinder!
Met te fietse druut bracht strop,
Dat gaf moor ongelukken
Dan zat iej zo erges bõvenop
En ging alles an stukken!
Een keerse was oew grootste lech,
Dus koj hoas niks van zeene.
Dus raakten iej dan van de weg
En veel ie van de beene!
Das Voddens, zo pròote wiej door,
kZal neet moor zo wat brallen!
Ok op te fietse kon iej moor
Gewoon van de béene vallen!
In tdarp waarn wat eulielempkes,
Dat was gleuf ik veplich,
Moor dat waarn kleine vlemkes
Dee gaffen hoas gin lich.
Lendrink mos elken òavond weer
Dee lempkes toor ànstekken,
En smargens kwamme met zien
leer
En blaosden ze weer uut
Dan mos trok nieje eulie bieje
Uut dee kanne met een tuut,
Dee hadde altied bieje zich,

Nee, dee kanne was neet niej!
Van t glas vèegden e de vlekken,
Ent heurn ok tut zien plich
Door mog he nooit met talmen
Alle pitten noa te kieken,
Want as sòavens zol blieken
Dat ter een vlemken walmen
Dát was toch gin gezich
Och twaarn moor kleine lichten,
Toch hadden ze wel een betjen zin
j hebt ut noew wel zachjes deur
Vrògger was ok neet alles mooi,
Ak de mense tegeswoordug heur
Dan ist noew nóg allemòol zool
Dee hebt ut vrògger neet ekend
Wat bunt ze toch slim vewend!
Ut was toè zo, de halve tied
Koj sòavens niks beginnen
Iej wollen wel, moor ut ging neet,
Dus iedreneen bleef binnen.
tMos alles wachten tut dat tweer
Was, een betjen lichte mòane.
En dan koj eindluk us een keer
De deure weer uut gòane.
Vòlle moane was de beste tied
Um wat op touw te zetten.
Veur een feesjen koj vaste neet
De moane ooit moor vegetten!
De mòane was eur beste vrind,
Ik bun der neet wied nèven
Ak zegge (tgeldt old en kind)
De mòane was eur lèven!
Zonder moane was ut niks gedòan
Dat was 'n lèven zonder hart
Dan haj gin poot um op te stòan
Dan was ummers alles zwart!
tLei dan ok altied an de moane
As ter iets neet kon gebeurn,
Ze konnen dan gewoon neet goane
Dan koj neet wieter zeurn,
Al wast ok eigluk plich
Ze hadden ummers gin lich!
De moane dat was een planeet
Dee joj gewoon neet missen.
Zonder moane ging der vòlle neet,
veùruut mos iej beslissen
As ze der was: was mog gebeurn
Want met te moane kuj neet leurn!
Iej mossen allène leern
Der van te profiteern!
Wat was zon volle moane mooi
Biej t opkommen soms groot!
Zee zat ok wel us in een kooi
Achter een wolkenzeef.
Ok leek ze wel us op een boot

Dee op een wolke dreef!
Moor al was ze leege of hoge
Zee bleef een lust veur toge!
En as ze us in volle luuster
Achter een wolke vedween
Dan was ut nog neet duuster
Dan koj der nóg van zeen.
kZegge gerus in dit verband
Zee mog zo bes effen vedwiènen,
Want ok van swolken achterkant
Kon zee dan toch nog schi
schiènen!
Wat dee de moane ok vòlle goed,
Zee kon duusternis vedrieven,
Dan scheen ze zachjes op te snoet
van keerls zowle as wièven.
Wat hef te moane ok vake zeeen
Wat de jongeluu soms deen!
En bieje alles kreeg dat jong gedoè
Nog een kusjen van de moane toe!
Noew hebt ze vòlle better lech
As te moane ons kan geven.
Moanelech is toch moor slech
Dat lech is hoas vedreven
Deur electricies, neon, en nog meer,
Dóórmet bun iej pas heer!
Vremde name geeft ze der ok an
Net of tat neet andes kan!
En de sterkte is zò hoge
. Dat tzeer deut an de oge.
An de moane dénkt ze ens neet
meer
Zee zòlt ter neet meer op letten,
Nee, kgleuve van gin enkle keer,
Ze kònt ter zonder; jò verhip,
En de moane isvegèten!
Dee eeuwen olde moane!
Ze denkt hoogstens an een trip
Um dr us een keer hèn te goane!
Noew hengt dee olde moane door
Moor hoge in de lòch.
Dat dink is toch ok wel wat goor
Das neet vòlle meer as boch!
Mien léève, arme moane
Wat hebt ze oew an e doane!!
Zò geet tok in de wereld toè!
As de mense oew neudug hebt
Paait ze oew met vòlle gedoè!
Moor iej bunt drek as velep
As ter veur eùr iets betters is!
En dan ist veur oew mis!!
Jò, t mag gerus in de krante:
Dan schupt ze oew an de kante!

Ome Jehan